

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide oszimentőzők
és előfizetési pénzek.
Hirdetők és nyilatkoztatók
köszönetnyel:

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Égész évre . 4 frt
Félévre . 2 „
Negyedévre . 1 „
Egyes szám ára: 10 kr.

SOMOGYI UJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minden
köszönetnyel.

Bérmentetien küldö-
ményt nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI és HELYI-ÉRDEKŰ VEGETES TARTALMU HETILAP

A »Kaposvári Iparoskör« hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felelős szerkesztő és kiadó: Poór Sándor. Főmunkatárs: Dr. Obetkó Károly.

A nép.

A ki a magyar társadalom életét mélyreható tekintettel vizsgálja, annak okvetlenül azt a szomorú észleletet kell tennie, hogy a tulajdonképpeni magyar néppel nem törődnek érdeme szerint, sőt legvitalisabb érdekeit sem respektálják.

Értjük: a szegényebb földmivelő osztályt, a melynek nehéz munkában telik el egész élete; kasza és kapa törli fel kezét; asszonyainak halvány, piros rózsáit a süti az égető nap heve, gyermekeit korán hozzá kell szoktatni a terhes mezei munkára s a szőlő megművelésére, — mert drága a kenyér, kivált ily nehéz időkben.

Izzadással és véres verejtékével keresi mindennapi kenyerét, a melynek gyakorta még elköltése is keserűvé válik az adó ekzekució által.

Közügyek nem érdeklik és nem

is érdekelhetik, mert azok iránt nincs, de nem is lehet fogalma vagy érzéke. Azt a hitet táplálja magában, hogy ő nélküle is mindent elvégeznek — az urak. Számítása persze nem terjed odáig, hogy azok biz végeznek nélküle, de róla is.

Helyzetük természeténél fogva még a legegyszerűbb községi ügyben sincsenek annak rendje és módja szerint képviselve, a kik pedig a földmivelő osztályból képviselők, azok mindannyian jómódúak, vagyonosak; de kitűnnek még értelmességük által is. Ezek azonban számuknál fogva nem képesek szegényebb polgártársaik igényeit befolyásokkal érvényesíteni.

Ilyen körülmények folytán a szegényebb osztály érdekében természetesen nem történik semmi, vagy ha igen, úgy az nem egyéb, mint nagyhangú indítványozás a helyzetük javítása végett, de ezen indítványok megtestesítését ad graecas calendas

napolják el s a hosszú halogatásban végre örökre elalszanak.

Ez a szomorú tényállás hazánk legtöbb helyén. A külföld bámulatos erőfeszítéseket tesz a népnevelés előmozdítása és folytonos emelése céljából, úgy, hogy parlamentekben gyakran találkozunk földmivelő képviselőkkel, a kik miatt bizony nem lehet pirulniok a kényesebb osztályból való képviselő honfitársaknak.

Döröszög volna tagadni, hogy újabban itt Magyarországon a népnevelés érdekében nagy áldozatkészség nyilvánul. Városok és immár falvak is vetélykedve sietnek tanintézeteket létesíteni vagy legalább is a már meglévőket a modern kor követelményeinek magas színvonalára emelni.

Sok városban a négy osztályú elemi fiúiskolán kívül nincs egyéb iskola. Még polgári iskola sincs!

Tisztelettel hajlunk meg az elemi tanítóörök s azok fényes és dicséretre

T Á R G Z A.

Tévedtél . . .

Nem mondta még egy tiszta lány se
Nekem azt a szót: szeretlek,
En se mondtam eddig senkinek,
Azt hittem, hogy kinevetnek.

Súgták százan is a fülembé
Mámoros, kéjes, éjszakán,
Azért hiszem, hogy csak tévedtél
Te jószágos, te tiszta lány.

Kaposvár, 1899. aug. 15.

Kovács Sándor.

Az amerikai nagybácsik

— Somogyi Ujság eredeti tárcája, —

Talán nem is kellett volna a cím elé az amerikai jelző, hiszen tudja és érzi mindenki, hogy csak az amerikai rokonokról lehet itt szó, mert a mi hazabeli nagybácsikaink sokkalta inkább jó nevelésű embe-

rek sem hogy rá szolgáltak volna arra, hogy akár vigjátéktárgy, akár egy jótékony célú felolvasás céljából járják legyenek. A mi nagybácsikaink — a hazabeliek tudják már kötelességüket, ha a VI. vagy VII. ik X-et elérik, a kellő százezerforint is rakáson van, hát szépen átköltöznek másvilágba, boldogtávé számtalan unokaöcsüket, és azok ismert és ismeretlen hitelezőit, úgyhogy az örökösnek alig van más dolga, mint hogy egy első osztályú temetést rendeljen a Pompes Funebres-nél s a királyi közjegyzőnél meghallgassa a szeretett nagybácsi testamentumának a kihirdetését, s felfaradjon a telekkönyvi hivatalba, s átírassa a drága néhai ingó és ingatlanait.

De nem így tesznek az amerikai nagybácsik! Oh ezek furfangos emberek, nem hagyják olyan könnyen a »millióikat.« És éppen ez az, amiért ezek a félig jenkeek megérdemelnék, hogy haláluk előtt 25-öt vagy 30-öt adjanak rájuk. Természetrajzilag az amerikai nagybácsik két osztályba oszthatók. Először olyanok, akik léteznek, de sohasem haltak meg, azaz: ott az újvilág füstös ege alatt tulleik összes unokaikat és öccseiket, és olyanokra, akik nem léteznek, de meghalnak. Ez az utolsó faj még veszedelmesebb. Avagy nem olvastak e már kedvencz sournáljaikban ilyen híreket: Mister John Kohn sanfranciskói gyáros 92 éves korában elhunyt. A néhai legtekintélyesebb polgára volt a City-nek a Railway Streeten 9

palotája maradt, s utolsó perczeiben egy hí szolgája volt körülötte. A milliomas Magyarországból — Znicváraljából szakadt az új világba, s eleinte csak tintaaladásából tengette életét; s most mégis 10 millió ezüst dollár maradt utána. — Nos amikor ezeket a szivreható történeteket világgá röptetik, a Kárpátoktól az Adriáig — helyesebben Munkácsból — Muraszombatig tízezer Kohn-nak lábbad könybe a szeme, és dobban meg a szíve. Másnap már 5000 városban ir az árvaszék, a jegyző és pap azaz anyakönyvvezető a sanfranciskói consulnak, hogy az elhunyt milliósért elvitáshatatlan unokái és unokaöccseik ezek az ő városukban lagnak, s minden más, hasonló nevű örökösjelölt, — szédelgő, akiket egyenesen meg kell lynchezni. A legközelebb induló amerikai postagözös pedig, méter-mázsza számra viszi a leveleket, az iratokat, születési bizonyítványokat bélyeges actákat az újvilágba, sőt újabban már előmesebb örökösök is készülnek, akik nyomban hajóra szállnak a milliók után. De óh uram! Végül kisl, hogy a milliók ura tulajdonképpen Kohn Izsák, nem is Znicváraljáról való, hanem Csehországból, a Znaimi uborkák hazájából. Ezzel azután örömmel és tragédiának vége, a legtöbb hasznót a kincstár huzta, aki vagy 10000 db. különféle okiratok bélyegéért sokkal több pénzt kapott, mint akárhány örökös. Ilyen csal-fak az újvilágbeli milliók. Mire hozzánk

hogy a marcali mérgezési esetből kifolyólag, a melynek Széchenyi gróf gyermeke esett áldozatul, Roszberger József gyógyszerész ellen közigazgatási uton is folyamalba tetetett az eljárás, míg dr. Fülöpp kórházi orvos ellen az eljárást mellőzték, mert a gondatlanságot nem a kórházban, hanem magángyakorlatban követte el és mert ellene a büntető eljárás különben is folyamatban van.

— Szerencsétlenség a vadászatban. A somogymegyei Kund család különös végzetetka alatt áll. Még élénk emlékezetben van az a rémes gyilkosság, a melynek vadászat közben a fajszi erdőben Kund Béla áldozatul esett, akit orvvadászok lőttek agyon. Nemrég pedig a meggyilkolt földbírtokos fiát, Pistát vitték súlyosan megsebesülve a budapesti vöröskereszt kórházba. A szerencsétlen fiu, a ki csak most mult 14 éves, a vadászával kiment az erdőre lesre. Hogy mikép történt, csak a vizsgálat fogja kideríteni, de a vadász fegyvere elsült s a fiut találta az egyik szemén. Most a kórházba vitték fel s az orvosok kivették a szemét. Sérülése súlyos, de azért reménylik, hogy a szerencsétlen fiu életben marad.

— Özv. Kemény Bernátné, szül. Deutsch Fanny fájdalomtól megtört szívvel jelenti a saját, ugy gyermekei, unokái, dédunokája, valamint számos rokonai nevében a legszeretőbb férj, apa, nagypapa, dédapa, testvér és sógor. Kemény Bernát urnak, a Kemény B. és Fia galonakereskedő cég főnökének rövid szenvedés után életének és fáradhatatlan munkásságának 81-ik, boldog házasságának 54-ik évében, folyó hó 23-án este 1/8 órakor történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei f. hó 25-én d. u. 3 órakor fognak a helybeli izraelita sírkertben örök nyugalomra tetetni. Kaposvár, 1899. Szeptember havában. Áldás és béke lengjen hamvai felett!

Özv. Kemény Bernátné szül. Deutsch Fanny neje, özv. Engel Mártonné szül. Kemény Fanny nővére, Deutsch Albert sógora, Bien Dávid, Kemény Katalin férj. Weisz Antalné, Kemény Netty férj. Ausch Ignátné, Kemény Reila férj. Munk Miksáné, Kemény Róza férj. Fodor Vilmosné, Kemény Samu Kemény Albert gyermekei, Weisz Antal, Ausch Ignácz, Friedmann Márton, Fuchs M. Mór, Munk Miksa, Fodor Vilmos vejei, Kemény Albertné szül. Bettlheim Róza menyje. Kemény Gyula, Kemény Manó,

Ausch Oszkár, Frigyes, Richárd, Fiedmann Irén, férj. Bien Dávid, Friedmann Olga, Kemény Zsófi, György. Irma, Ernő, Jolán, Aranka, Fuchs Erzsike, Ilonka, Andor, Fodor Janka, Sándor, Oszkár, Gyula Pista, Munk Lucie, Stefánia unokái, Bien Andor dédunokája.

— Valamennyi főszolgabíró (kaposvári polgármester) urnak!

A legszélesebb körben leendő köz-hírtételt végett értesitem tek. uraságodat, hogy a vármegye 1900. évi közigazgatási és gyámpénztári költségvetése az állandó választmány által mai napon letárgyaltván, hivatalomnál mátol fogva október hó 7-ig bezárólag közszemlére kitétetik, mely idő alatt a hivatalos órákon belül bárki által betekinthező. Érvényes felszólamlások ugyancsak hozzám adandók be.

Mely hirdetmény a vármegyei hivatalos lapban szintén közzétételik.

Kaposvár, 1899. szeptember 20-án.

M a á r, alispán.

— Az ideit önkéntesek figyelmébe ajánljuk a legjobb hírnevű Blum és Társa egyenruházati intézetét, (Budapest, IV. Sütő-utca 2.) melyet Blum Lajos a cég agilis tulajdonosa óriási kibővített, úgy hogy modern berendezése felszerelése, raklárna, a legmeszebbben élő és legkényesebb igényeket is kielégíti. Ezen elsőrangú intézetből kikerülő egyenruhák nemcsak mesteri szabásuak, izlésesek, kifogástalan kiállításuak, hanem a szó szoros értelmében a testre öntötteknek látszanak. Hogy a bizalmat ezen intézet mennyire megérdemli, tanúsítja az is, hogy az összes katonai körökben leginkább kedvelik és hogy a szerb király, valamint József főherceg udvari szállítóikká tették e céget.

— Véggyógyászat. Haemopatia). A fővárosban és az ország majdnem minden részében nagyban terjed és kiváló elismerésre tesz szert ezen új gyógymód, mely hosszadalmas és súlyos betegségeket, természetes és a legegyszerűbb segédeszközök igénybevételével legrövidebb idő alatt képes helyre hozni. Ezen gyógymód feltalálója és egyedüli képviselője dr. Kovács J. egyet. orvostudor a napokban tért vissza Svéd és Németországban tett újabb tanulmányutjáról és megkezdte rendelését intézetében. (Budapest, Vazi-körut 18.) melyet tömegesen keresnek fel mindazok, akik ideg-, szív-, gyomor-, bél-, és vese-bajban, továbbá

asthma-, köszvény-, vér- és bőr-bántalmakban szenvednek.

— Jókai nászuton. Nagyobb megleptés alig érte egyhamar a magyar nemzetet, mint a minap, a mikor koszorús költője, Jókai Mór megházasodott. Feleségül vette azt a fiatal drámai színésznőt, a ki Jókai Muzsáját a színpadon oly zengzelesen szólaltatta meg, akár félszázaddal ezelőtt a költő első hitvese, Laborfalvi Róza És az igazi »arany ember« az öreg Jókai szívében ismét föllángolt az a szenvedély, a melyet ezer nyilvánulásában oly hatalmasan festett le regényeiben. Mintha csak nyomtalanul röp-pent volna el fölötté az az ötven esztendő, a mely első és második házassága között eltelt. Szinte legendára való, hogy a 48-as idők híres márciusi ifja a szabadságharc felszázados ünnepi esztendéjében mint fiatal férj nászutra kél. A »nagy idők tanúja« Itália kék ege alatt, az örök napsugárban fürdő Szicíliában utazgat új szerelmével. Az egész nemzet áldása és a »Budapesti olvasókörzönségének meleg érdeklődése kíséri az örökifju költőt nászutján, azé a lapé, mely Jókai esküvőjéről épen úgy, mint a legérdekesebb politikai, társadalmi közgazdasági, művészeti és irodalmi eseményekről a leggyorsabban, hiven és kimerítően értesíti olvasóit. A »Budapest« e mellett a legolcsóbb politikai napilap. Előfizetési ára: egész évre 12 frt, félévre 6 frt, negyedévre 3 frt, egy hóra 1 frt. Megrendelhető a kiadóhivatalban Budapesten, Sarkantyus-utca 3-ik sz. a.

S z i n h á z.

Az elmúlt héten 3 jutalomjátékban volt részünk. A sorozatot Balláné Csik Irén asszony nyitotta meg, ki Strauss »Böregér« című operettjében lépett fel. A közönség ez este teljesen megtöltötte a színházat, hogy hallgassa a kedvelt primadonna énekszámait, kit tisztelői ajándékokkal is megleptek.

Forrai Ferikének jutalomjátékát tönkre tette az eső. Legjobb szerepét, a »Babát« választotta és ha a kedvezőtlen időjárás a közönséget nem riasztja el, bizonyára itt is telt ház tapsolt volna kitűnő játékának is énekének.

A saison végén az igazgató szép meglepetést csinált a közönségnek. Társulával betanultatta Sulamithot, a zsidó operát, melyet a vidéken még sehol sem adtak elő és azt nálunk hozta színre először. Ezt a darabot a budapesti Kisfaludy színházban nemrég adták századszor és nemsokára a Magyar-színházban is játszani fogják, miért is érthető érdeklődéssel néztünk a premiére elé. A címszerepet B. Csik Irén játszotta. Miután itt nagyobb szerepe van a drámai színésznőnek, mint az énekesnőnek, azt hittük, hogy a kedvelt primadonna nem fogja azt élethűen alakítani. De a ki a darabot végignézte, a ki megfigyelte az ő alakításait, az együtt érzett vele, az láthatta, hogy egy kétségbeesett nő csakis olyan lehet: A közönség nem is volt hálallan játéka iránt. A mi pedig az énekszámait illeti, azokkal meg épen nagy hatást ért el. Mindent összefoglalva, Sulamithot tartjuk Csik Irén legjobb szerepének. Forrai Ferikének szintén tragikus szerep jutott. Különsnek tartottuk ugyan, hogy soubretteknek drámai szerepet osztanak ki, miért is aggodással vártuk alakításait, de ebben a szerepében is teljesen elfogadható nyújtott. Hunyadinak is igen nagy része van abban, hogy a közönség mind a három este megtöltötte a színházat. Olyan szépen énekelte azokat a zsidó nótákat, hogy a hallgatóság templomban képzelte magát. Az igazgató nagy gondot fordított e darab előadására mi a külsőségben is meglátszott. A szereplők mind korhű jelmezekben jelentek meg.

jainál csak értékpapirjai zörögtek jobban, szemei, arca sárga volt akár csak az aranypénzei. Az orvosok végső reménysége, az volt hogy csak a természet segíthet. Mi éjjel nappal virasztottunk, és számoltuk, hogy ma meg tegnap már hány ezer Dollárt kerestünk az örökségből.

Egyszerre a bácsi aggasztóan javulni kezdett és az orvos a mondta, hogy ez az élet utolsó fellobbanása, mely ilyenkor szokott előfordulni. Én azon az éjszaka csodálatos rosszul aludtam. Otthon voltam falumban, és épen azt a harangot tették fel, melyet réges régen én ígértem Reggelre kelve a bácsi egy titkárja jelentem nekem, hogy a nagybeteg jobban lett — felsőhajtottam! azonban ma reggel a Pacific expressel elutazott a myladi kíséretében.

A guta környékezett! A myladi az én jegyesem volt, akinek már 4 éve udvaroltam s az anyósna megígértem, hogy mihielyt szárazföldet érünk paphoz megyünk.

Most tehát itt álltam megsemmisülve! Haldokló bácsim utrakelt az én tulajdon jegyesemmel, ahelyett, hogy a halállal jegyezné el magát. Mit tegyek! Délben levél jön címemre, melyben a bácsi már 1000 kilométer távolságról tudatja velem, hogy nagyon boldog, és sajnál engem, mert hiszen hűen ápoltam. Most pedig egy kicsit elmennek Grönlandba a fókára vadászni. Másnap ismét egy kábel telegram jön, mely

alá már a nagybácsim felesége volt aláírva.

Tisztában voltam a helyzettel, hogy nagybácsim rutul megcsalt, és jegyesem pedig elhagyta magát kábitani egy vén pénzbanya által. Most már nem volt maradásom, olyan forrónak éreztem az ujlágai levegőt, akár csak az egyenlítő alatt járnék. Magamhoz vettem tehát nagynéném férjének ékszerait és visszahajóztam Európába.

* * *

Ezen események óta esztendőök multak el. Azóta virágró ügyvéd irodám van, s miután tudják, hogy többször jártam Amerikában, sok külföldi busás megbízást is kaptam, nincs tehát okom visszakivanni a klondykei nagybácsit!

Az elmúlt héten azonban még is történt valami, elegáns kocsi állt meg a házam előtt. Jólkonservált öreg ur szállt ki belőle, meg egy nagyon ismerős női arc, s amikor pedig ezeknek az ölelő karjaiból kibontakoztam, előmbé toltak egy bájos képű pufok gyerekek, aki lelkenedezve kiabált az én amerikai nagybácsim felé, papa, papa...

hogy a marcalii mérgezési esetből kifolyólag, a melynek Széchényi gróf gyermeke esett áldozatul, Roszberger József gyógyszerész ellen közigazgatási uton is folyamatba létesített az eljárás, míg dr. Fülöpp kórházi főorvos ellen az eljárást mellőzték, mert a gondatlanságot nem a kórházban, hanem magánykorlatban követte el és mert ellene a büntető eljárás különben is folyamatban van.

— Szerencsétlenség a vadászatnál. A somogyi megyei Kúnd család különös végzet alá került. Még élénk emlékezetben van az a rémes gyilkosság, a melynek vadászat közben a fajszi erdőben Kúnd Béla áldozatul esett, akit orvvadászok lőttek agyon. Nemrég pedig a meggyilkolt földbirtokos fiát, Pistát vitték súlyosan megsebesülve a budapesti vöröskereszt kórházba. A szerencsétlen fiú, a ki csak most múlt 14 éves, a vadászával kiment az erdőre lesre. Hogy mikép történt, csak a vizsgálat fogja kideríteni, de a vadász fegyvere elszűnt a fiut találta az egyik szemén. Most a kórházba vitték fel s az orvosok kivették a szemét. Sérülése súlyos, de azért reménylik, hogy a szerencsétlen fiú életben marad.

— Özv. Kemény Bernátné, szül. Deutsch Fanny fájdalomtól megtört szívvel jelenti a saját, úgy gyermekei, unokái, dédunokája, valamint számos rokonai nevében a legszeretőbb férj, apja, nagypapa, dédapapa, testvér és sógor. Kemény Bernát urnak, a Kemény B. és Fia gabonakereskedő cég főnökének rövid szenvedés után életének és fáradhatatlan munkásságának 81-ik, boldog házasságának 54-ik évében, folyó hó 23-án este 1/2 8 órakor történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei f. hó 25-én d. u. 3 órakor fogtak a helybeli izraelita sírkertben örök nyugalomra tétetni. Kaposvár, 1899. Szeptember havában. Áldás és béke lengjen hamvai felett!

Özv. Kemény Bernátné szül. Deutsch Fanny neje, özv. Engel Mártonné szül. Kemény Fanny nővére, Deutsch Albert sógora, Bien Dávid, Kemény Katalin férj. Weisz Antalné, Kemény Netty férj. Ausch Ignátné, Kemény Rella férj. Munk Miksáné, Kemény Róza férj. Fodor Vilmosné, Kemény Samu Kemény Albert gyermekei, Weisz Antal, Ausch Ignácz, Friedmann Márton, Fuchs M. Mór, Munk Miksa, Fodor Vilmos vejei. Kemény Albertné szül. Bettlheim Róza menyec. Kemény Gyula, Kemény Manó,

Ausch Oszkár, Frigyes, Richárd, Fiedmann Irén, férj. Bien Dávid, Friedmann Olga, Kemény Zsófi, György, Irma, Ernő, Jolán, Aranka, Fuchs Erzsike, Ilonka, Andor, Fodor Janka, Sándor, Oszkár, Gyula Pista, Munk Lucie, Stefánia unokái, Bien Andor dédunokája.

— Valamennyi fősólygabíró (kaposvári polgármester) urnak!

A legszelebb körben leendő közhirretétel végett értesitem tek. uraságot, hogy a vármegye 1900. évi közigazgatási és gyámpénztári költségvetése az állandó választmány által mai napon letárgyaltván, hivatalomnál mátol fogva október hó 7-ig bezárólag közszemlére kitétetik, mely idő alatt a hivatalos órákon belül bárki által betekinthező. Érvényes felszólamlások ugyancsak hozzám adandók be.

Mely hirdetmény a vármegyei hivatalos lapban szintén közzétételik.

Kaposvár, 1899. szeptember 20-án.

M a á r, alispán.

— Az idei önkéntesek figyelmébe ajánljuk a legjobb hírnevű Blum és Társa egyenruházati intézetét, (Budapest, IV. Sütő-utca 2.) melyet Blum Lajos a cég agilis tulajdonosa óriásilag kibővített, úgy hogy modern berendezése felszerelése, rak-tárn, a legmesszebbben és legkényesebb igényeket is kielégíti. Ezen elsőrangú intézetből kikerülő egyenruhák nemcsak mesteri szabásuak, izlésesek, kifogástalan kiállításuak, hanem a szó szoros értelmében a testre öntötteknek látszanak. Hogy a bizalmat ezen intézet mennyire megérdemli, tanúsítja az is, hogy az összes katonai körökben leginkább kedvelik és hogy a szerb király, valamint József főherceg udvari szállítóikká tették e céget.

— Vérgyógyászat. Haemopatia). A fővárosban és az ország majdnem minden részében nagyban terjed és kiváló elismerésre tesz szert ezen új gyógy mód, mely hosszadalmas és súlyos betegségeket, természetes és a legegyszerűbb segédeszközök igénybevételével legrövidebb idő alatt képes helyre hozni. Ezen gyógy mód feltalálója és egyedüli képviselője dr. Kovács J. egyet. orvostudor a napokban tért vissza Svéd és Németországban tett újabb tanulmányutjáról és megkezdte rendelését intézetében. (Budapest, Váci-körút 18.) melyet tömegesen keresnek fel mindazok, akik ideg-, szív-, gyomor-, bél-, és vese-bajban, továbbá

asthma-, köszvény-, vér- és bőr-bántalmakban szenvednek.

— Jókai nászuton. Nagyobb megleptés alig érte egyhamar a magyar nemzetet, mint a minap, a mikor koszorús költője, Jókai Mór megházasodott. Feleségül vette azt a fiatal drámai színésznőt, a ki Jókai Muzsáját a színpadon oly zengzetesen szólaltatta meg, akár félszázaddal ezelőtt a költő első hitvese, Laborfalvi Róza É. az igazi »arany ember« az öreg Jókai szívében ismét föllángolt az a szenvedély, a melyet ezer nyilvánulásában oly hatalmasan festett le regényeiben. Mintha csak nyomtalanul röpgent volna el fölötté az az ötven esztendő, a mely első és második házassága között eltelt. Szinte legendára való, hogy a 48-as idők híres márciusi ifja a szabadságharc félszázados ünnepi esztendejében mint fiatal férj nászutra kél. A »nagy idők tanúja« Itália kék ege alatt, az örök napsugárban fürdő Szicíliában utazgat új szerelmével. Az egész nemzet áldása és a »Budapest« olvasóközönségének meleg érdeklődése kíséri az örökifjú költőt nászutján, azé a lapé, mely Jókai esküvőjéről épen úgy, mint a legérdekesebb politikai, társadalmi közgazdasági, művészeti és irodalmi eseményekről a leggyorsabban, hiven és kimerítően értesíti olvasóit. A »Budapest« e mellett a legolcsóbb politikai napilap. Előfizetési ára: egész évre 12 frt, fél évre 6 frt, negyed évre 3 frt, egy óra 1 frt. Megrendelhető a kiadóhivatalban Budapesten, Sarkantyú-utca 3-ik sz. a.

S z i n h á z.

Az elmúlt héten 3 jutalomjátékban volt részünk. A sorozatot Balláné Csik Irén asszony nyitotta meg, ki Strauss »Bőregér« című operettjében lépett fel. A közönség ez este teljesen megtöltötte a színházat, hogy hallgassa a kedvelt primadonna énekszámait, kit tisztelői ajándékokkal is megleptek.

Forrai Ferikének jutalomjátékát tönkre tette az eső. Legjobb szerepét, a »Babát« választotta és ha a kedvezőtlen időjárás a közönséget nem riasztja el, bizonyára itt is telt ház tapsolt volna kitűnő játékának is énekének.

A saison végén az igazgató szép meglepetést csinált a közönségnek. Társulálával betanultatta Sulamithot, a híres zsidó operát, melyet a vidéken még sehol sem adtak elő és azt nálunk hozta színre először. Ezt a darabot a budapesti Kisfaludy színházban nemrég századszor és nemsokára a Magyar-színházban is játszani fogják, miért is érthető érdeklődéssel néztünk a premiére elé. A címszerepet B. Csik Irén játszotta. Miután itt nagyobb szerepe van a drámai színésznőnek, mint az énekesnőnek, azt hittük, hogy a kedvelt primadonna nem fogja azt élethűen alakítani. De a ki a darabot végignézte, a ki megfigyelte az ő alakításait, az együtt érzett vele, az láthatta, hogy egy kétségbeesett nő csakis olyan lehet. A közönség nem is volt hálatalan játéka iránt. A mi pedig az énekszámait illeti, azokkal megépen nagy hatást ért el. Mindent összefoglalva, Sulamithot tartjuk Csik Irén legjobb szerepének. Forrai Ferikének szintén tragikus szerep jutott. Különösnek tartottuk ugyan, hogy soubrettenek drámai szerepet osztanak ki, miért is aggodással vártuk alakításait, de ebben a szerepében is teljesen elfogadhatót nyújtott. Hunyadinak is igen nagy része van abban, hogy a közönség mind a három este megtöltötte a színházat. Olyan szépen énekelte azokat a zsidó nótákat, hogy a hallgatóság templomban képzelte magát. Az igazgató nagy gondot fordított e darab előadására mi a külsőségekben is meglátszott. A szereplők mind korhű jelmezekben jelentek meg.

jainál csak értékpapirjai zörögtek jobban, szemei, arca sárga volt akár csak az aranypénzei. Az orvosok végső reménysége, az volt hogy csak a természet segíthet. Mi éjjel nappal virasztottunk, és számoltuk, hogy ma meg tegnap már hány ezer Dollárt kerestünk az örökségből.

Egyszerre a bácsi aggasztóan javulni kezdett és az orvos az mondta, hogy ez az élet utolsó fellobbanása, mely ilyenkor szokott előfordulni. En azon az éjszaka csodálatos rosszul aludtam. Otthon voltam falumban, és épen azt a harangot tették fel, melyet réges régen én ígertem. Reggelre kelve a bácsi egy titkárja jelenté nekem, hogy a nagybeteg jobban lett — felsőhajtottam! azonban ma reggel a Pacific expressel elutazott a myladi kíséretében.

A gutta környékezett! A myladi az én jegyesem volt, akinek már 4 éve udvaroltam s az anyósna megígérttem, hogy mihielyt szárazföldet érünk paphoz megyünk.

Most tehát itt álltam megsemmisülve! Haldokló bácsim utrakelt az én tulajdon jegyesemmel, ahelyett, hogy a halállal jegyezné el magát. Mit tegyek! Délben levél jön cimemre, melyben a bácsi már 1000 kilométer távolságról tudatja velem, hogy nagyon boldog, és sajnál engem, mert hiszen hűen ápoltam. Most pedig egy kicsit elmennek Grönlandba a fókára vadászni. Másnap ismét egy kábel telegram jön, mely

alá már a nagybácsim felesége volt aláírva.

Tisztában voltam a helyzettel, hogy nagybácsim rutul megosalt, és jegyesem pedig elhagyta magát kábitani egy vén pénzbanya által. Most már nem volt maradásom, olyan forrónak éreztem az újvilági levegőt, akár csak az egyenlítő alatt járnék. Magamhoz vettem tehát nagynéném férjének ékszerit és visszahajóztam Európába.

* * *

Ezen események óta esztendők multak el. Azóta virágzó ügyvédi irodám van, s miután tudják, hogy többször jártam Amerikában, sok külföldi busás megbízást is kaptam, nincs tehát okom visszakivánni a klondykei nagybácsit!

Az elmúlt héten azonban még is történt valami, elegáns kocsi állt meg a házam előtt. Jólkonervált öreg ur szállt ki belőle, meg egy nagyon ismerős nő arc, s amikor pedig ezeknek az ölelő karjaiból kibontakoztam, előmbe toltak egy bájos kápú pufok gyereket, aki lelkenedezve kiabált az én amerikai nagybácsim felé, papa, papa...

Különösen feltűntek Forrai Ferike remek-szép toilette-jei.

E darab harmadik előadása alkalmával olyan dolog történt, mit nem hagyhatunk szó nélkül. Forrai Ferike a »Görög rab-szolgá» táncpróbája alkalmával megcsuszott, minek következtében lába megrándult, úgy hogy arra lépni képtelen volt. Ennek dacára az igazgató kényszerítette őt a fellépésre, minek aztán megvolt az az eredménye, hogy szerepét egy helyről mondotta el és hogy a közönséget egy mozdulni sem képes leánynak a látása mód nélkül felizgatta. A színházi törvények azt mondják, hogy délután már nem lehet egy darabot lemondani. Nem tudjuk, hogy ki volt e paragrafus alkotója, de nézetünk szerint a lemondás megengedhetését nem időhöz, hanem a baj nagyságához kellene kötni. Utóvégre is a közönség nem azért jár a színházba, hogy egy beteg színész színdarabjainak tanuja legyen.

A hétfő Bérczi napja volt. A ő jutalmára adták Aeneas papát, egy új angol bohózatot és a közönség egészen megtöltötte a színházat, hogy a kedvelt komikus ügyes alakításaiban gyönyörködhesse. Bércziről nem lehet ujat írni, ismeri őt jól minden színházlátogató, tudja mindenki, hogy játéka nevetni kell. E darab meg éppen mintha a számára lett volna teremve. A szereplők maguk sem bírták megállni, hogy a komikusabb helyzeteken ne nevesse. Pusztán Peterdy tudta mindvégig megőrizni komolyságát.

Még csak két előadás lesz és a társulat elhúzódik Nagy-Becskerekre. Vajon a jövő színházi sáison mit re teget magában, ki tudná megmondani. Arról meggyőződhetett Somogyi, hogy az aréna már lejárt magát és hogy egy mindennek megfelelő színház építése elkerülhetlenné vált. Kíváncsi volt, hogy ez a kérdés mielőbb megoldást nyerjen, mert egyrészt a közönség sem jár a berekben fekvő színházba, másrészt pedig az igazgató sem akar üres ház előtt játszani. Hallottunk már konkrét terveket az új színház helyére nézve. Nos, helyet lehet találni eleget, csak pénz legyen hozzá.

H-6.

CSARNOK.

Távolból.

A fővárosnak kábitó zajában
El nem tudom feledni arcodat;
Tied szívemnek minden dobbanása,
Tied agyamban mindenn gondolat.

Akárhogyan zug fel a láрма itten,
Fülembé csendül hangod szüntelen;
Akárhogyan tolong a nép az utcán,
Csak téged lát könyves tekintetem.

Kik soha meg nem érnek, körülöttem
Járnak, kelnek közömbös emberek
És az az egy van messze, messze tőled,
Ki a világon legjobban szeret.

Oh, mások látnak színről színre téged,
Előttünk lejt el édes alakod,
Hangod zenéjét hallják napról napra,
Mesés szemed reájuk mosolyog.

De ők nem tudják, de ők meg nem értik,
Mily szép a sorsuk, milyen boldogok;
Hogy ott mért tündöklőbb a nap sugara,
S mért fényesebbek ott a csillagok!

Varsányi Gyula.

A világ.

Rados Gáspár tanár urékat otthagytá a régi szobaleányuk Zsófi éppen öt esztendőig lakott a tanáréknál egy folytában. Szép, jó, dolgos lány volt, akire aggodalom nélkül rá lehetett bízni a Dobos-torta készítését és a szappanfőzést egyaránt. . . Egy napon felmondott. Okát sem adta, csak elment. Megunta a szolgálatot.

Ép ennek a felmondásnak a történetét beszélt el a kis tanárné a sógorasszonyának, Müllernének.

Müllerné még mindössze egy nap óta van Pesten, de eddig jóformán arra sem ért rá, hogy kissé körülnézzen a városban. A tömegtelen izenet, meg az özön pletyka teljesen lefoglaltá a két asszony fidejét. Radosné egy épen nem rövid, de annál kimerítőbb referáda keretében már elmagyarázta az ángyomasszonynak, hogy kik és mik laknak a házban. Ezek közül ki nem él az urával? Ki lakik »csak úgy» ezzel vagy amazzal? Melyik szomszédasszonynak nincs mosóteknője és kik szokták szomszédból kölcsön kérni a vasalót s a dagaasztót.

Mikor a két asszony ezeket a tagadhatatlanul nagy fontosságú kérdéseket töviről hegyire megvitatta: végre arra a meglepő eredményre jutott, hogy minden férj kártyás.

Ez a férjeket a sárgaföldig lesújtó ítélet különben logikai összefüggésben volt azzal, hogy míg cseléd híján Radosnéknak otthon kellett ülni és Gyurkát őrizni, addig a kegyetlen tanár ur valamelyik klubban boldogan verte a blattot. Gyurka ugyan nem szorult az őrizetre.

Az anyja szavai szerint ama kevesek közé tartozott, akik soha nem feledkeznek meg gyermekük kötelességeikről. Áldott jó fiu, aki soha nem sir.

Nem dűkál az ételben, sőt a levest is megeszi, ami a mai gyerekeknél ritkaság. Ami pedig az ést illeti, ámbár csak négy éves, már is olyan okos, mint egy zseb-szótár.

Noha a kis mama szavaiban nem kételkedett senki: Gyurka mindazonáltal jó-nak látta beigazolni az anya állításait s olyan zsvajt csapott a szomszéd szobában, hogy az ángyomasszony majd megsiketült tőle. Egy-egy erőteljesebb kurjantással a mama egy pillanatra abba hagyta a beszédet s ragyogó arccal magyarázta:

— Hallod lelkem! Gyuri vonatot játszik. A rossz fickó a székeket egymásra rakja s nagy fűtyölés és csilingelés közben versenyfutást rendez egy asztal körül. Ő maga a vonat, a masinista, a mozdony, a csengő. . . Hát mondjad lelkem, létezik még több ilyen aranyos gyerek a világon!

Az ángyomasszony ugyan ismert még néhány ilyen aranyos gyereket, mindazonáltal nem szólt. A helyzethez illő komolysággal hallgatta a Gyurka dicséretét s csak egy-egy »hm, hm» szóval vitte előbbre a szükséghez képest a beszéd fonálát.

Épen a cselédügy ma és a cselédügy a régi jó időben című soha ki nem merített kérdés fejtegetésével volt elfoglalva Radosné, mikor halkan kopogtattak az ajtón.

— Ugyan ki jöhet? — riadt fel a két asszony.

Izlésesen öltözött fiatal hölgy lépett be. Sugár tiszteletre rásimult a divatos lilaszínű ruba. Formás arczcskájához illött a bóbítás kalap.

— Jó napot nagysága!

A tanárné tágranyított szemmel bámult a jövevény elé.

— Maga az Zsófi? Alig ösmertem meg.

— Igen is, én vagyok. Meg akartam mondani a nagyságának, hogy nagyon sajnálom, de nem jöhetek el ma délután Gyurkára peszrázkodni, mert már magam is — nagysága vagyok.

Leste a halást. Bogár két szeme megvillant, mikor ezeket mondta, jól esett neki, hogy a volt asszonya bosszankodik.

Radosné még helylyel is megkínálta, Zsófi azonban nem ült le.

— Köszönöm szépen, nagysága — mondta mosolyogva — nem fáradtam el, kocsin jöttem.

A tanárné egyik amulatból a másikba esett. Most már az asszonyi kíváncsiság is csiklandozta. Tudni akart mindent.

Zsófi folytatta.

— Először a szobaleányomat akartam elküldeni az izenettel. De aztán meggondoltam. Még talán meg is sértődött volna a nagysága.

Radosné ümmögött valamit. A leány beszélt tovább.

— Gondoltam jobb lesz, ha magam mondom, hogy most már nem lehet eljőnnöm. Pedig tessék elhinni, én eljöttem volna jó szívvel, ha nem így fordult volna. . .

Az ángyomasszony rosszat sejtett. Felkavarodott benne az erkölcs s nem tetszőleg nézett a sógorasszonyra. A kíváncsi tanárné azonban egy dühös pillantással bele fojtotta a haragos gondolatokat. Ő kíváncsi volt a részletekre.

Tapintatosan kezdett a vallatáshoz.

— Talán örökölt? — kérdezte ártatlan mosollyal.

— Őh nem. Honnan is örökölhettek volna. Mindössze is csak megsegített az Isten, — mondta a lány diplomatikus nyomatékkal.

Űt szobás lakásban lakunk. Az ebédő ilyenforma mint ez, csak kissé világosabb és nagyobb. A butort nem onnan vettük, ahonnan a nagyságáék, mert az hamar kopik. Tessék elhinni úgy kell vigyázni, hogy mai világban be ne csapják az embert. Az almárius s a divány összeviessza. Radosné közbevágott.

Aztán nézze Zsófi — szólott jóakaró mosollyal — hát aztán . . . hogy is mondjam csak . . . kicsoda az illető?

— Hogy kicsoda?! Egy országgyűlési képviselő. A nevét nem mondhatom meg, — tette hozzá mosolyogva.

Az asszonyok szeme összevillant.

— És szereti? — kérdezte halkan.

A leány vállát vonogatta.

Öreg már, tetszik tudni.

— De hát akkor hogy szánta rá magát?

— Bizony nehezen. Eszembe jutott az öreg édesanyám Odahaza. Becsületben nevelt fel, mennyit fáradott, mennyit mosott értem. Szegény, hogy tördelné azt a dolgos két kezét, ha megtudná. Hogy sirna, rina . . . Dehát utóvégre is belétörődtem. Meggondoltam a dolgot. Hát örököző-örökké peszrálljam Gyurkát (tetszik tudni, nem azért mondom). Szép vagyok, tudom. De milyen sors várt volna rám. Az lett volna, hogy bele öregszen a cselédségbe, vagy pedig hozzá mentem volna valami magamfajta szegényhez. Mert nem dicsekvés képen mondom, kéröm akadt volna nem egy. De tudtam, hogy úgyis csak azért a kis összekuporgatott pénzceskémért vettek volna el. Aztán ha elfogyott a pénz, hát kinlódunk volna tovább. Tanultam a társnőim sorsából. Ők jók maradtak. Kinek négy, kinek öt kenyérpusztító kapaszkodik a szoknyájába. Hát élet ez . . . A nagyságos ur meg fejedelmi módon gondomat viseli. Két cselédnek parancsolok . . . hát mért ne tettem volna.

Az asszonyok visszafojtott lélekzettel hallgatták a leányt, aki csöndesen, minden szenvedelem nélkül indokolta meg, hogy miért lett azzá, aki. Kiértett szavából, hogy már egyszer elgondolta azt, amit most elmond. Akkor, amikor a saját lelkiismeretét nyugtatta meg.

— És ő az első?

Zsófi egy percze meghökkent, de a tétovázása csak egy pillanatig tartott.

— Megmonddjam? Hát jó, megmondom.
A nagyságos ur nem az első.
— És ki volt az első?
— Egy borügynök.
— Borügynök? !
— Igen.
— Szerette?
Elhalkult a leány szava.
— Igen szerettem... Hozott nekem pánthikát a hajamba. Finom, édes cukrokat vásárolt. Azután felvilágosított.
— Felvilágosította?
— Azt mondta, hogy olyan szegény l. n. nyak, mint amlen én vagyok, úgy sem hiszik el, hogy becsületes és...
— És?
És én igazat adtam neki
A két asszonynak csak most jutott észébe a megbotráncolás. Most már tudtak mindent, nyugodtan tehettek.
— De Zsófi, — szólott a ház urnője, — hát soha, egy percig sem jutott magának észébe, hogy nem helyes, amit tesz? Nem tiltakozott a lelkiismerete? Nem gondolt arra, hogy mit mond majd a világ?
A leány sajnálkozva nézett végig a két asszonyon.
— Világ? — szólott csöndesen. Hát ismer engem valaki? Vagy ha megmaradtam volna a régiek, nagysága végig sétált volna velem az Andrásy-úton? Így, hogy divatos a ruhám, talán még rám is mosolyog. Talán még utánam is néz és azt mondja:
— Ejnye be csinos.
Elhaltatott. Néhány percig még ott állt szótlanul. Aztán indult kifelé.
— Megyek, — mondotta
A bucsuzásnál elfelejtette, hogy most már ő a nagysága s megcsókolta a Radosné kezét. El is restelte magát. Pirulva, szégyenkezve tartott kifelé. Mikor az ajtónál volt, Radosné visszaszólította.
— Akarok magától még valamit kérdezni. Mondja csak, össze szoktak jönni most is azzal a másikkal?
Zsófi pipacspiros lett. Sértődötten felelt:
— De nagysága, hogy is tetszik ilyent gondolai. Mit mondana rólam a világ!
Megfordult s dühösen hecsapta az ajtót.
Pásztor Mihály.

564. 1899.

végrh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a n.-atádi kir. járásbíróóság 1899. évi V. 33/1. számú végzése következtében Gyarmathy József ügyvéd által képviselt n.-atádi önszegélyző egyesület javára Maurer János, Burics Lajos, Gerőcs György és Rákár István ellen 100 frt s jár. erejéig foganatósított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 313 frtra becsült 2 ló, 1 kocs, 3 sertés, — butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a n.-atádi kir. járásbíróóság 1899. évi V. 33/8. számú végzése folytán 100 frt tőkekövetelés ennek 1898. évi február hó 10 napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 27 frt 15 krban bírósággal már megállapított költségek erejéig N.-Atádon alperesek lakásán leendő eszközbeszerzésére 1899. évi szeptember hó 26. napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881.

évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt N.-Atádon 1899. évi szeptember hó 12. napján.

SZABÓ JÓZSEF,
kir. bir. végrehajtó.

423. szám.

v. 1899.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az igali tekintetes kir. járásbíróóság 1899. évi V. 259/1. számú végzése következtében Mócsi Lajos igali lakos ügyvéd által képviselt Fischer Karolin sztr. gáloskéri lakos javára Steinbock Péter István sztr. gáloskéri lakos ellen 1000 frt s jár. erejéig 1899. évi aug. hó 26-án foganatósított kielégítési végrehajtás utján le és felül foglalt és 620 frt 16 krba becsült következő ingóságok, u. m. bolti áru cikkek, áru asztal, bolti alvány, mérlegek, kocsihordók, fa, kocs, oldal, eszencz, verschlag, edény, borok, tőltike, pélinka férfi viselőruhák, csipő, csizma nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az igali tek. kir. járásbíróóság 1899-ik évi V. 259/2. számú végzése folytán 1000 frt tőkekövetelés ennek 1899. évi aug. hó 25 napjától járó 5% kamatai, és eddig összesen 43 frt 50 krban bírósággal már megállapított költségek erejéig a végrehajtást szenvedőnek Szt. gáloskéri leendő eszközbeszerzésére 1899. évi okt. hó 3. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Igalon, 1899. évi szept. hó 18. napján.

BURJÁN ISTVÁN,
kir. bir. végrehajtó.

1262. sz.

lkv. 99.

Arverési hirdetményi kivonat.

A lengyeltóti kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bók János jádi lakos végrehajtónak Egyed Kovács János alsó-büi lakos végrehajtást szenvedő elleni 25 frt 45 kr. tőkekövetelés és járuléka iránt végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék (a lengyeltóti

kir. járásbíróóság) területén lévő Jád község határában fekvő és Egyed Kovács Jánosnak a jádi 508. sz. tjkvben. A 182. hrsz. és a jádi 481. sz. tjkvben. A 1. — 3. rdsz. alatt foglalt 48.51. és 1335. hrsz. ingatlanokból illetőségeire illetőleg a végr. törvény 156. §-a) és d) pontjai értelmében ezen egész ingatlanokra és pedig a 182. hrsz. ingatlanra 13 frt a 431. sz. tjkvben foglalt telki birtokra pedig az árverést 440 frt ezennel megállapított kikialtási árban és pedig Varga János, Vagner János családkozottak kimondott végrehajtatók javára is — mégis Turós Szabó János, öz. Turós Nagy Jánosné szül. Puskás Katalin, Borbás Ferencz és neje szül. Kötő Anna, Varju Ferencz és neje, Somodori Erzszi javára bekebelezett haszonélvezetek a bekebelezésnek megfelelő arányban leendő épségben hagyásával elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899. évi december hó 4-ik napjának délelőtti 10 órákor Jád község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 1 frt 30 krt és 44 frtot készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Lengyeltóti, 1899. évi július hó 25. napján.

A lengyeltóti kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság.

SCHEURER KÁROLY,
kir. aljársbíró.

3400.

11 v. 1899.

Arverési hirdetményi kivonat.

A tabi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a cs. kir. szab. déli vaspálya társaság magyar vonalai üzlet igazgatósága végrehajtónak Csuti Sándor végrehajtást szenvedő elleni 350 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék a tabi kir. járásbíróóság területén lévő Köröshegy község határában fekvő, a köröshegyi 143. sz. tjkvben. A 1. alatt foglalt 1/4 telekből végrehajtást szenvedő Csuti Sándor illetősége, vagyis az egész ingatlanok osztatlan 1/3 részére az árverést 522 frtban ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899. évi október hó 12-ik napjának délelőtti 10 órákor Köröshegyen a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 52 frt 20 kr. készpénzben vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügy ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tabon, 1899. évi augusztus hó 30-ik napján.

A kir. jársbírósg mint telekkönyvi hatóság.

DR. BAJÓTI,
kir. albiró.

Üzlethelyiség változtatás.

Alólirott Morgos József

a m. kir. csendőrség szerződött szabója, Kaposvárott, már évek óta fennálló

szabó üzletemet

a vármegyeház melletti bolthelyiségbe helyeztem át.

Midőn erről tisztelt vevőimet, valamint a nagyérdemű közönséget értesiteniszerencsem van, egyszersmind tudomására hozom, hogy raktáron tartok mindennemű

katonai és egyenruházati

felszereléseket.

Egy éves önkéntesi cikkeket,

saját készítményti

utazó bundákat.

Mérték szerint készíték a raktáron levő

bel- és külföldi szövetekből polgári ruhákat

a legújabb divat szerint és a legjutányosabb árak mellett, sokkal olcsóbban, mint bárki más; — mit lehetővé tesz azon körülmény, hogy új üzlethelyiségemet tetemesen olcsóbb áron bírom bérbbe, mint az eddigi volt.

Számos látogatást és megrendelést kérve maradok Kaposvárott

tisztelettel

MORGOS JÓZSEF

szabó mester.